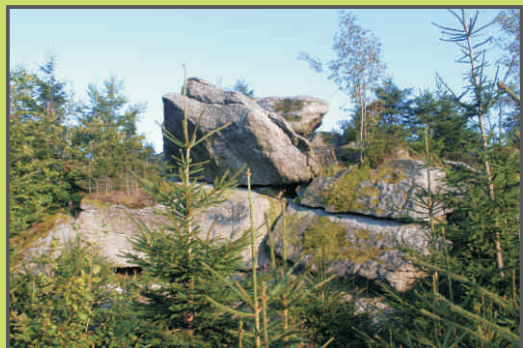
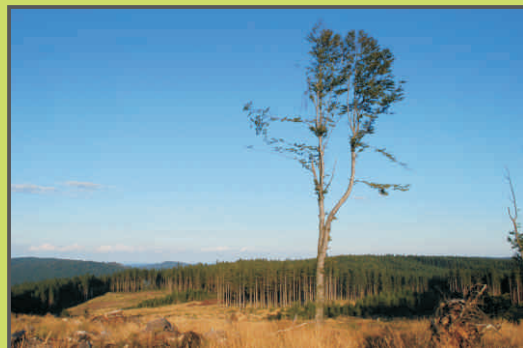

Myslivna

Myslivna

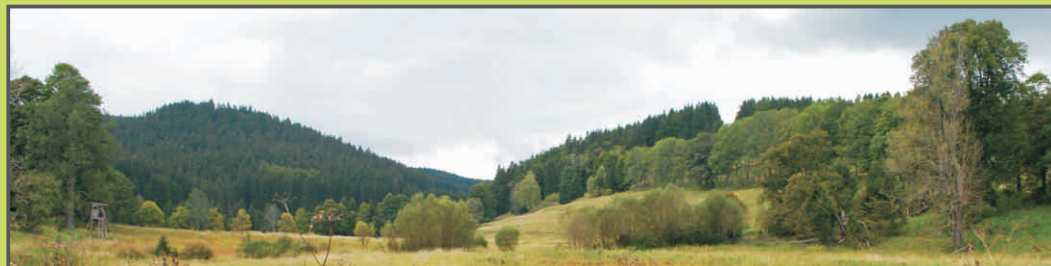
Myslivna

Stříbrné Hutě

Lužnice

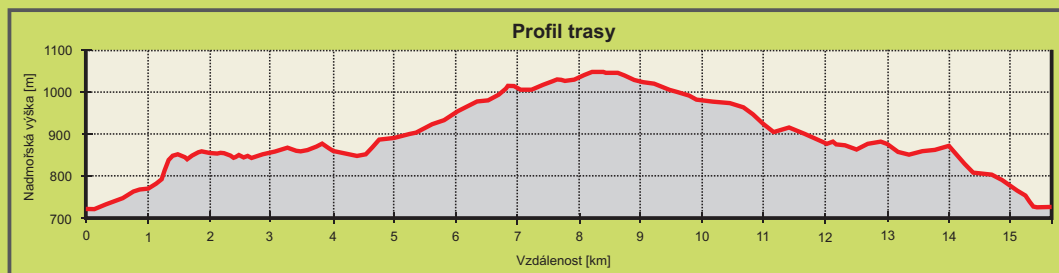
Stříbrné Hutě

STATISTIKA

— doporučená trasa — alternativní trasa měřítko 1: 43 000

Celková vzdálenost	15,8 km	Minimální výška	720 m n. m.	Stříbrné Hutě
Celkové převýšení	475 m	Maximální výška	1040 m n. m.	vrchol Myslivny
		Počáteční výška	720 m n. m.	Stříbrné Hutě

VRCHOLOVÁ TRASA

Stříbrné Hutě - Myslivna - Janovy Hutě

- Hraniční kámen 1754
- Myslivna 1040 m n. m.
- Janovy Hutě

Délka trasy: 15,8 km - Náročnost: 4/5 - Převýšení: 475 m

Projekt byl realizován v rámci Akčního plánu Programu rozvoje Jihočeského kraje pro rok 2010

VRCHOLOVÁ TRASA

Vážení návštěvníci, zdatní turisté, nechtěl bych přehánět a příliš podceňovat Vaše síly, nicméně tato trasa nemá v názvu slovo „vrcholová“ z důvodu marketingu. Jedná se o čisté stoupání až na vrchol tisícové Myslivny a klesání zpět do údolí pod Stříbrným vrchem. Odměnou Vám bude krásná příroda, výhledy do krajiny a neopakovatelná atmosféra zaniklých sklářských hutí. Pojdte s námi vyjít až na vrchol.

PŘÍSTUPNOST

Na okruh se bezpečně dostanete z Pohoří na Šumavě, když půjdete po cyklistických značkách číslo 1193. Přijдете tak na křižovatku čtyř cest, několik set metrů před Janovými Hutěmi. Pokud chcete jít doporučeným směrem, pak pokračujte přímo. Z Pohoří na křižovatku to je 1,5 km. Vzdálenost z Nových Hradů do Pohoří na Šumavě je 37 km. Cestou se můžete zastavit u kostela v Dobré Vodě či se podívat k Žofínskému pralesu. Můžeme Vám ale nabídnout i zajímavější cestu. Jeďte přes Rakousko. Hranici přejeďte v Nových Hradech nebo Šejbech. Dojedte do Harmanschlagu a poté na konci obce sledujte odbočku na Joachimsthal. Na úplném konci cesty u hájenky odbočte dvakrát doleva na kamenitou cestu. Sjedete z malého kopečka a jste na místě. Sto metrů od vás je státní hranice. Z Nových Hradů je to sem zhruba 32 km. Bohužel v těchto končinách není mnoho místa k zaparkování. Vejde se sem maximálně čtyři až pět aut. Nikdo zde ale obvykle neparkuje. Cestou tam i zpět můžete udělat několik zastávek. Doporučuji především zámek ve Weitře, vrchol Mandlsteinu a především nejkrásnější výhled v celých horách z vrcholu Nebelsteinu. Asi 400 metrů pod vrcholem této hory je parkoviště, na které se dostanete z Harmanschlagu.

Státní hranice ve Stříbrných Hutích

Bohužel v těchto končinách není mnoho místa k zaparkování. Vejde se sem maximálně čtyři až pět aut. Nikdo zde ale obvykle neparkuje. Cestou tam i zpět můžete udělat několik zastávek. Doporučuji především zámek ve Weitře, vrchol Mandlsteinu a především nejkrásnější výhled v celých horách z vrcholu Nebelsteinu. Asi 400 metrů pod vrcholem této hory je parkoviště, na které se dostanete z Harmanschlagu.

NÁROČNOST

Trasa je nejnáročnější ze všech pěti okruhů. Délka 15,8 km a převýšení 475 m znamená v tomto případě čtyři hodiny čisté chůze. Dá se říci, že návštěvník do poloviny stoupá na vrchol Myslivny a poté schází zpět do údolí, jak je ostatně vidět na profilu trasy. Cesty tvoří z poloviny kvalitní asfalt a z poloviny šotolina. Tuto trasu je bez výjimky možné absolvovat na kole či s kočárkem, pokud tedy nebereme v potaz velké převýšení.

Lovecká chata na Myslivně

Pozůstatky domu v Janových Hutích

Janovy Hutě

Pozůstatky domu ve Stříbrných Hutích

opouští koryto potoka a pokračuje přímo lesem. A potok je od Vás vzdálen 150 metrů po pravé straně. Keška je na dohled od kamene. Přeji úspěšný lov.

Nebylo to tak těžké, když už jste zpět. Na další cestě nás jistě zaujme mladý bukový les, tak odlišný od předchozího. Sejdeme na křižovatku. Zleva se k nám připojí ti, co si vybrali zkratku. Doprava pokračuje trasa č. 1193 k Huťskému rybníku. My půjdeme rovně. Po pár desítkách metrů se cesta opět rozděluje. Vpravo by se šlo k bývalé Terčí Hutí. Nás čeká stoupání vlevo, které skončí až na vrcholu Myslivny.

DOPORUČENÁ TRASA

Vybrali jsme si cestu přes Rakousko a nakonec úspěšně zaparkovali. Přicházíme ke státní hranici. Vítá nás pamětní tabulka s fotografií a německým textem o zaniklé vsi Silberberg. To je německý název Stříbrných Hutí. Tato sklárna fungovala v letech 1782 až 1881. Mimo hutě zde byla velká brusírna, výstavní myslivna a škola. Hlavní cesta procházela středem údolí. Zanikla stejně jako vše ostatní.

Než překročíme mostek nad potokem, jehož střed tvoří státní hranici, můžete se jít podívat k soutoku s Lužnicí, která zde na čas opouští Českou republiku. Je to zhruba sto metrů po proudu. Já tu na Vás počkám. Jakmile se vrátíte, budeme pokračovat.

Projdeme vyšlapanou pěšinou v trávě až na šterkovou cestu. Vydáme se doprava a po pár desítkách metrů opět doprava. Doleva, po cyklistické trase č. 1193, vede jedna z našich zkratk. Prohlédnete si sice lépe údolí, nastoupáte o něco méně výškových metrů, ale nedostanete se k hraničnímu kameni ani k hledání první kešky.

Rozhodli jste se správně a pokračujete se mnou doporučenou trasou. Po pár stech metrech přijde další rozcestí. K hraničnímu kameni nás dovedou obě cesty, ale ta vlevo je lépe schůdná, proto půjdeme po ní. V levém svahu je několik pramenů. Cestou narazíme na dvě studánky. K první ukazuje malá směrovka na stromě. Pokud chceme doplnit tekutiny, máme poslední šanci. Další studánky na trase nebudou.

Po prudším stoupání přicházíme na křižovatku u dřevěného seníku. Cestou rovně bychom po několika kilometrech došli k Žofínskému pralesu. Doleva bude pokračovat naše další cesta. Pokud jde o **historický hraniční kámen z roku 1754**, ten si musíte nalézt sami. Prozradím jen, že kámen se nachází v místě, kde hranice

Orientace je zde poměrně intuitivní, takže zmíním pouze první křižovatku, kde cesta vlevo je alternativou pro ty, kteří chtějí obejít horu po vrstevnici. My jdeme rovně. Pak doleva a doprava nebo, lépe řečeno, stále do kopce. Mezi čtvrtou a pátou křižovatkou již začínají prosvítat vrcholové odlesněné partie a my doufáme, že už vidíme vrchol. Téměř tomu tak je. Na šesté křižovatce odbočíme vpravo. Vítá nás sloupek s informací, že se budeme pohybovat v chráněném území NATURA 2000. Následující cestou se budeme také vracet. Krásná asfaltka nás dovede až k lovecké chatě. Od ní je to asi 40 m rovně k vrcholovému skalisku. Dá se na něj bez problému vylézt.

Dokázali jsme to. Vystoupali jsme vlastními silami na vrchol druhé nejvyšší hory na české straně Novohradských hor. **Myslivna** (1040 m n. m.) je z těch našich tří jediná, ze které je výhled. Tedy zatím. Náletové stromky neúprosně rostou a výhled do Čech za pár let zmizí. Výhled do Rakouska, mimo jiné na hory Nebelstein (malý vysílač) a Wachberg (velký vysílač), vydrží pravděpodobně déle. Poté, co jsme se nasvačili, zapínáme GPS přístroj. Hledání Vám možná chvilku potrvá, počkám na Vás dole na křižovatce u sloupku.

Na této křižovatce se oddělíme od cyklistů. Zatímco my budeme pokračovat doprava po šotolinové cestě, cyklisté se vrátí na předchozí křižovatku a na ní odbočí doprava. Je to pro ně sjiždnější cesta. My se s nimi setkáme ob jednu křižovatku. I klesání je vcelku intuitivní – pořád dolů a držet směr. Nakonec přijdeme na křižovatku čtyř cest. Rovně bychom šli ke Kapelníkovu rybníku. Zprava se k nám připojí návštěvníci, kteří přicházejí z Pohoří na Šumavě. Doleva vede naše další cesta. Napojujeme se tím na cyklotrasu č. 1193, která nás povede až do Stříbrných Hutí.

Po pár stech metrech nás po levé straně nejprve upoutají dva mohutné stromy, poté informační panel mezi nimi a až nakonec zbytky zdí stojící na pomezí louky a lesa. Toto místo se nazývá **Janovy Hutě**. Založil je Jan Nepomuk Buquoy roku 1777. Sklo se zde vyrábělo do roku 1835. Huť byla poté přestavěna na zemědělské stavení. Definitivní zánik přišel po Druhé světové válce. Procházíme mezi zbytky domů a navzájem si ohlašujeme nálezy. Jeden je ale důležitější než ostatní. Musíme zde najít kešku. Dnes poslední.

Opouštíme louku a scházíme na rozcestí u Lužnice. V turistickém přístřešku na nás čekají ti, co si zkrátili cestu a horu obešli. Po krátkém odpočinku, osvěžení v chladném potoce a vyprávění, co jsme viděli zajímavého, přecházíme mostek a pokračujeme dál. Zde má cesta asi nejhorší povrch. Nám to nevádí, protože pouze postupně klesáme do údolí. Že jsme téměř u cíle, nám prozradí torzo domu po levé straně cesty. V údolí na nás čeká další přístřešek i s výstavou nalezených střeptů. Ponecháme je na svém místě a popojdeme o kus dál. Jsme u cíle. Vracíme se přes hranici k autu. Tak jsem nakonec trochu přeháněl. Nebylo to zas tak namáhavé, že?

Střepty nalezené ve Stříbrných Hutích

Historický hraniční kámen